

KVĚTEN 2022



Květen, líbezný to měsíc, nadtý vůněmi, bohatý na květy, bílé, růžové, žluté, červené... Je to lásky čas, jak psal Karel Hynek Mácha. Jaro dokáže léčit mnohé naše chmury a vyhlazovat aspoň trochu vrásky z našich starostí, které máme všichni. Někdo větší, někdo menší, záleží i na úhlu pohledu. Proto nesud' me.

Rozdávejme lásku, přijímejme, dělme se o ni. Nejen v májovém měsíci, nýbrž celoročně. A nešetřeme úsměvy k malým i velkým. Dělaljí divy.



Počasí v květnu tohoto roku bylo místy až nezvykle teplé. „Zmrzlí“ Pankrác, Servác, Bonifác by se mohli vyhřívat na sluníčku v krátkém rukávu. Všudypřítomný žlutý pyl se usazoval v hojné míře na čemkoliv. A jednoho dne se krásně rozpršelo a byl to ten vonný, blahodárny déšť vpíjející se do půdy hezky postupně. Po tolika týdnech suchého počasí jsme to snad všichni přijímali s povděkem (byť to znamenalo, že se odložilo plánované focení tříd). Co bychom bez vody dělali!

Školní zahrádka se zabarvovala a lákala k příjemným hodinám pracovních činností. Náš vychovatel Bc. Aleš Ondráček si přinesl svůj fotoaparát a zkusil zachytit zátiší na dvoře a myslíme, že se mu to podařilo výborně.





Aleš zabrousil s fotoaparátem i na tajemnou půdu školy, kde jsou umístěné věžní hodiny. Díky tomu tam můžeme nahlédnout i my ostatní.





~

Ted' si trochu více posvítime na květnový život žáků. Kovid nám neumožnil prožívat některé věci navíc, mimo výuku v budově školy, nyní se to ale změnilo.

Prvňáčci ze školní družinky navštívili motýlí dům (Papilonia), zájemci zašli do solné jeskyně a v neposlední řadě je třeba připomenout vystoupení dramatického kroužku již zmiňovaného pana družináře Aleše Ondráčka. Odehrálo se na konci května a byli pozváni i rodiče. Diváci si užili tři krátká představení Rozsudky soudce Óoky. Ve stejnojmenné knížce se můžete dočíst, že „Óoka Tadasuke byl skutečnou historickou postavou. Žil v Japonsku na přelomu 17. a 18. století, a protože tehdejší zákony byly příliš přísné, často je musel obejít svou vynalézavostí. Zavrhl mučení, žádal, aby každé obvinění bylo podloženo důkazy, a přihlížel k polehčujícím okolnostem. Tím si získal srdce prostých Japonců a vstoupil do jejich vyprávění.“ A srdce diváků si získaly i Alešovy děti.



Paní družinářka Vendulka Jebáčková vyniká ve tvoření keramických výrobků a ve školní družině vede kroužek, kde učí děti pracovat s hlinou. Paní učitelka Mgr. Jitka Pešková se hojně se svými žáky na 2. stupni pohybuje ve školním skleníku a jeho nejbližším okolí. No a když se tyto dvě milé dámy spojily, vznikla rozkošná dílka. Malí žáčci se tudíž neučili pracovat jen s keramickou hlinou, ale i s tou běžnou, půdní. Však se podívejte.





A když už jsme zavítali na školní dvůr, tak zde je ukázka ze začátku května...



... a na konci stejného měsíce.



Prvňáčci z děčka se vydali do Knihovny Jiřího Mahena na program „Zpíváme v každém věku“ a druháci z béčka se mohli těšit na „Šňůrku plnou písmenek“.

Třída II. D si udělala výlet a vyšlápla si paní učitelkou na Panskou líchu. A také na ně čekal v centru Brna naučný program o brněnských pověstech.

Poslední květnový den se děti z třídy II. A a II. C zúčastnily výletu na zámek v Miloticích. Naše paní učitelky mají toto místo oblíbené. Dětem se vždy líbí, že se mohou převléknout do úborů princezen a princátek a vžít se tak trochu do role života na zámku.

Pátáci z děčka si pod vedením lektorky z Centra volného času Lužánky prošli historický střed Brna a dozvěděli se spoustu informací o zdejších památkách a pověstech.

Všechny páté ročníky absolvovaly návštěvu brněnského planetária s programem, který nesl název „Klíč k cestě na Mars“. Čekalo na ně dobrodružné poznávání Sluneční soustavy a také tajuplná planeta Mars. Součástí představení, kde zazněly hlasy herců Městského divadla, byla i prohlídka oblohy, ukázka jasných hvězd a nejnápadnějších souhvězdí.

V květnu se slavil Den matek, a tak se hojně vyrábělo ve školní družině, v hodinách výtvarné či pracovní výchovy anebo přijeli osvědčení pracovníci Domu dětí a mládeže Helceletova - pobočka Fantázie.



~

Mgr. Jarmila Szcotková se nakonec rozhodla využít volného termínu místa zvaného Outdoor Resort Březová nedaleko Rokytnice nad Rokytnou a odjela odvázně se svou maličkou třídou IV. A na školu v přírodě.

Všichni přijeli nadšení a spokojeni. Děti i paní učitelka, která si jistě i mimo jiné oddychla, že se vrátili celí a zdraví. Však se podívejte na obrázky, co všechno si její žáci vyzkoušeli...







~

Třída II. C zvolila ozdravný pobyt v hotelu Vyhlídka u Blanska. Doprovod paní učitelce Mgr. Miroslavě Geržové dělala vedoucí školní družiny paní Petra Střechová. I tam byla spokojenost.

~

Třídy IV. B a IV. D stihly poslední květnový den jednodenní výlet na hrad Bouzov. Myslíme si, že si dobrodružnou prohlídku hradu všichni užili. A kdo ví, zda nenarazili na princeznu Jasněнку a létajícího ševce. 😊



V první půlce května se všichni žáci (napřed 1. stupeň, poté 2. stupeň) zúčastnili ukázky dravých ptáků na velkém hřišti Základní školy Jana Babáka v Žabovřeskách. Nebylo to poprvé. Organizace Seiferos pořádá v celé České republice osvětové přednášky s letovou produkcí dravých ptáků. Zabývají se ochranou sov a dravých ptáků a také starostí o poraněné a hendikepované ptáky. Seiferos provozuje dvě záchrané stanice, každý rok přijme do péče okolo stovky ptáků, které po vyléčení a rehabilitaci vypouští zpět do přírody. (Autorem následujících fotek pod textem je Aleš Ondráček, vychovatel ŠD.)

Tím, že se naši žáci svou přítomností na tomto velmi přitažlivém a naučném programu podílejí, nezvýší jen povědomí o životě dravého ptactva, ale také pomůžou záchraným stanicím. Přece jen krmit tyto opeřence, a nejen to, stojí nemalé prostředky. A kovid omezil organizaci Seiferos veřejné prezentace, a tím i příspěvky na péči. Ptáci do přírody patří, žel některé druhy jsou na pokraji vyhynutí. Vše tedy spočívá na budoucí generaci dětí. Snad se najdou nadšenci, kterým nebude život ptáků lhostejný.











DRAVCI LEDNICE
Seiferos
 UŽ 30 LET
 DÍKY VÁM JSME TU S VAMI
PODĚKOVÁNÍ
 ZŠ BRNO, *Slavanské náměstí*
 za 30 let podpory naší stanice pro
 handicapované dravce a sovy

Seiferos.cz | IČO: 1104 | 300 02 Česká Třebová | seiferos@volny.cz | telefon: +420 226 100 642
www.seiferos.cz

Někteří žáci na 1. stupni se zúčastnili XVII. ročníku výtvarné soutěže „Cesta dvou bratří“, který uspořádalo Arcibiskupství olomoucké. Vyhlášení výsledků proběhne 4. července během Večera lidí dobré vůle na Velehradě. Zde malá ukázka:





HLA HOLICE



Na druhém stupni žáci zacílili na procvičování a rozšiřování vědomostí v různých oblastech (předmětech). Například další třídy (6. a 7. ročníky) pokračovaly v absolvování terénního cvičení z biologie, opět pod Centrem volného času Bystrouška v Brně-Bystrci.

Pro osmáky byl nachystán preventivní program na téma psychohygienu. Mladší druhostupňoví žáci se učili o rizicích a dopadech užívání návykových látek, o různých typech závislostí atd.

Devátáci se zaměřili na mediální výchovu v Centru volného času Lávka v Brně-Kohoutovicích. Třída IX. A jela na naši oblíbenou Střední průmyslovou školu chemickou v rámci projektu „Polytechnika“.



Naše milá paní učitelka francouzského (i českého) jazyka Mgr. Veronika Tinková vzala své žáky, učící se tomuto jazyku, na výukový program „Po stopách Francouzů v Brně“. Předáváme jí slovo:

Možná někteří z vás ani neví, že město Brno je spojeno s francouzskými jmény, která významně zasáhla do historie tohoto města. My jsme se vydali se žáky francouzštiny po stopách těchto známějších i zapomenutých Francouzů. Celou dobu nás provázela paní Jana Amadou, která je průvodkyní a také lektorkou francouzského jazyka. Spolupracuje s Alliance Française v Brně, která nám tuto procházku Brnem zprostředkovala. Ve středu 18. května jsme vyrazili se šestými a sedmými ročníky, ve čtvrtek 19. května to byly osmé a deváté ročníky.

Prohlídka začala na Špilberku, kde jsme si připomněli Blanku z Valois, manželku Karla IV., která v Brně pobývala se svým francouzským dvorem. Další významnou osobností byl polní maršál císařské armády Jean Louis Raduit de Souches, který ubránil Brno před Švédy a bývá označován za největšího Brňana 17. století. U jeho busty pod Špilberkem jsme udělali hromadnou fotku. Naše kroky pak vedly směrem k Denisovým sadům, které jsou pojmenovány podle francouzského historika Ernesta Denise, jenž přispěl ke vzniku Československa. Najdeme zde obelisk, který je připomínkou ukončení napoleonských válek. Poté jsme se přesunuli na Petrov a přes Zelný trh jsme došli až na Moravské náměstí, kde je připomínka Napoleona Bonaparte.

Prohlídka obohatila naše vědomosti, které jsou velmi důležité, obzvláště když žáci pocházejí z Brna, které je jejich domovem.



Nejvíce školních výletů probíhá v červnu, zejména na jeho konci. Někteří ovšem dají přednost květnovému termínu. Třeba třída VII. D se rozhodla pro tři dny v závěru tohoto měsíce. Mgr. Beáta Konečná, třídní učitelka, se rozjela s žáky a doprovázející paní učitelkou Mgr. Lucíí Valovou na Ramzovou do Jeseníků. A měli se dobře. Udělali si výlet do Faunaparku a do Jeskyně Na Pomezí.





Někteří žáci se přihlásili na oblíbené školní výukové exkurze pod vedením paní učitelky PhDr. Jolany Kubíkové.

Například program „Barokní Vídeň“ byla určena osmákům.





Žáci si mohli vyzkoušet nebo aspoň slyšet německý jazyk, prohlédnout si nejznámější barokní skvosty hlavního města Rakouska a prostě se dobře mít.

Návštěva nacistického koncentračního tábora Osvětim-Březinka a následně prohlídka starobylého Krakova je tradičně určena pro deváté ročníky.

Snad se jich historie dotkla... Návštěvu tohoto místa by měl absolvovat každý člověk.

Kéž by se lidstvo poučilo, aby se některé události neopakovaly. Člověk se někdy děsí, když sleduje, co se kolem na světě odehrává.

Jak pravila Květa Fialová:
„I přes to, jaké hrůzy se kolem nás dějí, věřím, že toho dobra je víc, protože dobro je potichu. Zlo je hlasité.“



~

Prohlídku italských Benátek a koupání na ostrově Lido si užili přihlášení sedmáci.





Už dlouho jsme nepsali ve školní kronice o reprezentaci a sportovních úspěších našich žáků či celých týmů. Mgr. Jan Kovář, vyučující tělesné výchovy, to shrnul takto:

Českému hokejovému týmu se deset let nepodařilo to, co se letos v basketbalovém turnaji



podařilo Slovaňáku. Získali jsme medaili. Na turnaji okresního kola města Brna jsme vybojovali pěkné třetí místo. V semifinále jsme dlouho vzdorovali favoritovi turnaje a prohráli se ZŠ Bakalovo nábřeží až v závěru utkání. V souboji o třetí místo jsme vrátili ZŠ Sirotkova prohru ze základní skupiny a jasně si dokráčeli pro bronzové medaile. Za skvělý bojovný výkon a příkladnou reprezentaci školy všem hráčům děkujeme.



DOBA STŘÍBRNÁ:

Po době bronzové, nastává na Slovaňáku doba stříbrná. Na úspěch basketbalistů navázalo dnes družstvo naší školy na turnaji okresního kola města Brna ve florbalu pro 8. a 9. třídy. V úterý jsme vyhráli základní skupinu, když jsme porazili týmy ZŠ Tuháčkova a CMG ZŠ. Dnes jsme v semifinálové skupině porazili ZŠ Janouškova a remizovali se ZŠ Labská, což nám díky lepšímu skóre stačilo na postup do finále z prvního místa. Ve finále jsme narazili na ZŠ Kuldova a po boji jsme prohráli 2:3. Zlato bylo blízko, ale soupeř byl dnes lepší. Chtěl bych poděkovat všem hráčům za pěkné sportovní zážitky, a rád bych vyzdvihnul výkon našeho brankáře Ondry, kterému se turnaj velmi vydařil. I když je žákem 7. třídy dokázal společně s obranou čelit výrazně starším soupeřům a výrazně nám pomohl dostat se do finále. Doufejme a přejme si, aby ještě letos na Slovaňáku zavládla doba ZLATÁ.



Dne 24. května 2022 reprezentovali žáci 6. a 7. tříd naši školu na turnaji v minifotbale. Jako cíl jsme si určili postup ze čtyřčlenné skupiny, což se nám podařilo splnit. Ve skupině jsme se prezentovali velmi pěknou kombinační a útočnou hrou. Po zápasech ve skupině s výsledky 8:0 (ZŠ Horácké nám.), 1:2 (ZŠ Masarova) a 3:1 (ZŠ Přemyslovo nám.), jsme ve čtvrtfinále nestačili na dobře organizovaný tým ze ZŠ Novolíšeňská (0:4), a do bojů o medaile se neprobojovali. Všem hráčům patří poděkování za předvedenou hru a vzornou reprezentaci školy.



Okresní kolo ve volejbale dívek:

Družstvo dívčího týmu reprezentovalo školu na volejbalovém turnaji na ZŠ Vejrostova. Z celkového počtu 10 týmů se pouze 4 nejlepší týmy probojovaly do semifinále. Ve velmi vyrovnané skupině nám nakonec při shodném počtu získaných bodů chyběl jeden jediný uhraný bod z celého turnaje pro to, abychom postoupily do semifinále. Pro náš celkově mladý tým je to velikým příslibem do budoucna. Děvčata předvedla bojovný výkon a patří jim z naší strany veliké poděkování.



V dubnu a květnu proběhly školní turnaje ve florbale. Pan učitel Kovář o nich napsal následující:

V posledních týdnech se na Slovaňáku odehrály dva turnaje ve florbalu. První turnaj pro žáky 8. a 9. tříd a druhý turnaj pro žáky 6. a 7. tříd. Turnaje se odehrály ve velké tělocvičně naší školy a zúčastnily se ho takřka všechny třídy naší školy. Předvedená hra byla na vysoké úrovni a o překvapení na turnaji nebyla nouze.

Konečné pořadí týmů v turnaji:

- 1. místo - IX. C,*
- 2. místo - IX. B,*
- 3. místo - VIII. A*

- 1. místo - VII. B,*
- 2. místo - VII. A,*
- 3. místo - VII. C*

Všem hráčům děkujeme za pěkné sportovní dny.



V dubnové kronice jsme se zmínili, že se naše škola zapojila do projektu „Příběhy našich sousedů“ organizace Post Bellum. Sedm žáků VIII. D mělo za sebou natáčení rozhovoru přímo ve škole. Poslední květnový den čekal na ně další úkol: V Českém rozhlasu byl přísně vymezený čas, aby měly všechny školní týmy stejné podmínky. První půlhodinku se procvičovaly hlasivky, bránice a pracovalo s jazykem. Poté se přistoupilo k samotným nahrávkám jednotlivých otázek. Následně celý výstup rozhlasová reportérka paní Karolina Antlová zpracovala v jeden celek, tzn. otázky žáků a odpovědi pamětníka pana Zdeňka Winklera.

Pro žáky to byl docela velký zážitek. Nejen samotné nahrávání, ale i rozcvičování mluvidel, bránice bylo velmi zajímavé a leckdy i zábavné.





Po hodině a půl strávené v Českém rozhlase se žáci s paní redaktorkou rozloučili a vydali se jen o pár metrů dále. V blízkosti se totiž nachází krásný starý jezuitský kostel Nanebevzetí Panny Marie a vedle jeho vchodu stojí socha ctihodného pátera Martina Středy, který Brňanům velmi pomohl při 30leté válce. A jelikož při natáčení s panem Winklerem jsme si o Martinu Středovi hojně povídali a tato postava se nakonec stala částečně stěžejním tématem celé nahrávky, rozhodlo se, že se na něj půjdeme podívat. Teď si možná ťukáte na hlavu, jak by to bylo možné, když ctihodný otec zemřel v 17. století. Ale přece to byla pravda.

Pravda, nemluvili jsme s ním osobně, ale díky domluvě s brněnským jezuitským představěným se podařilo navštívit Martina Středu v kryptě kostela, kde je pochován, a dodnes jsou tam pohřbíváni jezuitští kněží.

Ctihodný Martin Středa pomáhal svými modlitbami, ale také se zúčastňoval aktivně obrany města Brna. Mimo jiné předpovídal s neobyčejnou přesností jednotlivé útoky během obléhání. Poslední dělová koule, vypálená v roce 1645 během obléhání města, dopadla k jeho nohám a zůstala nehybně ležet. A právě s dělovou koulí si ho můžete prohlédnout před kostelem.





Pan Winkler se prohlídky krypty také zúčastnil, a poněvadž je královopolák, měli jsme společnou cestu směrem do školy. Dne 21. června se snad uvidíme znovu. Již při slavnostní prezentaci a následně vyhlášení nejzajímavějších či nejlépe pojatých Příběhů našich sousedů. Dáme vám vědět, jak to dopadlo. 😊

Pro třídu VIII. B byl květen významný měsíc. Zažili něco nesmírně obohacujícího. Naše škola navázala na osvědčenou spolupráci s Centrem Kociánka v Brně, které se zabývá vzděláváním, péčí a pomocí dětem a mladým lidem s různým typem postižení.

Žáci pod vedením pana ředitele Mgr. Davida Jalového poctivě dva dny (od rána až do odpoledne) nacvičovali oblíbené představení zvané Cirkus Kociáno. Díky úžasné, nápadité a nesmírně trpělivé pedagožce Kociánky, Zdence Mlezivové, zvané Eulálie, a Terezce Zemanové, která přijela pomoci až z Chomutova, se podařilo propojit svět zdravých a tělesně či mentálně (popř. kombinovaně) postižených.

V úterý 24. května 2022 se starší žáci na 1. stupni vydali na představení do Divadla Barka kousek od naší školy. Nebylo to obyčejné představení. Jednalo se o hluboký, dojemný, duši hladící prožitek. Myslíme si, že při nacvičování se mnozí naši žáci dotkli nitra svého srdce. Člověk pochopí, že mezi zdravými a hendikepovanými lidmi není až tak velký rozdíl. I oni prožívají své radosti a strasti, mají své touhy, sny a plány, dokážou dát tolik najevo své emoce a upřímně se radovat.

Představení vybízelo k zamyšlení, co je vlastně v životě důležité. Někomu spadlo i pár kapek slz nebo byli prostě „naměkko“. Jsme hrdí na naše osmáky z béčka, kteří překonali pocity trémy, bázně, nejistoty, ostychu... a nakonec se vše zlomilo a vzniklo krásné dílo lidství. Vyjadřujeme úctu a obdiv oběma pedagožkám, „jejich“ dětem a také dobrovolníkům. Víte, někdy si člověk pokládá otázku, co vlastně znamená být zdravý a nemocný. Někdy máme pocit, že by uzdravit potřebovali spíše ti „zdraví“...

Jen taková zajímavost. Jako dobrovolnice zde vystupovala s hudebním doprovodem naše bývalá žákyně, která se před 10 lety zúčastnila stejného programu právě coby žákyně a tolik jí to oslovilo a ovlivnilo ve volbě studia, že z ní jednou možná bude kromě dobré hudebnice také skvělá speciální pedagožka. Máme radost.



A také se nám líbilo, jak hezky se dokážou některé děti obléci (nebo rodiče dohlédnout). Zejména je třeba pochválit třídu IV. C. Holky a kluci i díky paní učitelce Janě Vondrákové vědí, že hezkým a slušným oblečením vzdáváme úctu. A je jedno, zda je to Národní divadlo, nebo Divadlo Barka. Tepláky, kalhoty s dírami, jak jsou dnes módní, prostě nejsou ono! 😊





Diváci už sedí v hledišti. Cirkus Kociáno může začít... tramtadadadááááá!!!











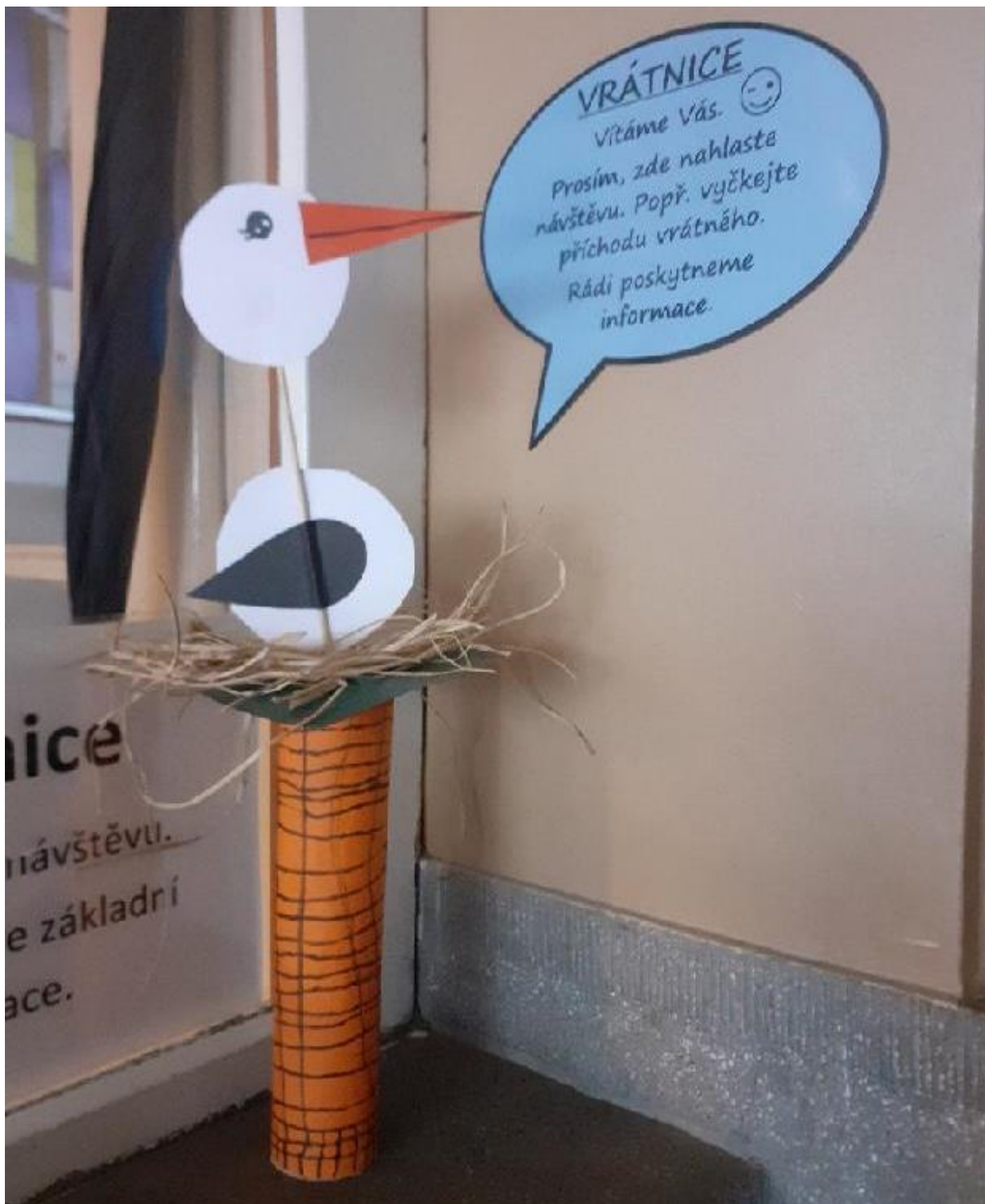
Ve čtvrtek 26. května se konal v areálu Centra Kociánka tzv. Festival v zahradách lidských hodnot - „Dobrý den, Kociánko“. Mimo jiných věcí a zážitků si mohli návštěvníci užít divadelního představení Cirkus Kociáno. A i ti, kdo ho mohli vidět v Divadle Barka, si mohli přijít na své. Jednotlivá vystoupení se odehrála na hřišti U borovic, a proto to bylo zase trochu jiné, bez osvětlení, bez pódia... Je třeba někdy i improvizace. Ale proč ne?! To je v lidském životě úplně běžné. Nejdůležitější totiž je, že výkony všech přítomných opět chytaly za srdíčko.











Pořád se zmiňujeme o školním životě žáků, ale školu tvoří i dospělí. Jak pedagogové, tak nepedagogové. Všichni jsou důležití pro dobrý provoz školy. Paní uklízečky pečují, aby bylo v prostorách školy čisto, pan školník opravuje, co je třeba, a řeší spoustu záležitostí, které nemusejí být na první pohled vidět. Paní vrátná hlídá příchozí a odchozí lidi. A co teprve paní kuchařky. Jak ty se nadřou! Neustále jsou na nohách a musí od brzkého rána, kdy většina žáků ještě spí ve svých postelích, kmitat, aby se vše stihlo uvařit. A naše paní kuchařky to umějí na jedničku s hvězdičkou. Alespoň očima můžete ochutnat...







Také se vám sbíhají sliny? Není divu. Jen ne všechny děti si uvědomují cenu a hodnotu potravin a uvařeného jídla. Učme je si toho všeho vážit. Jídlo nemusí být samozřejmost.



Milí přátelé Slovaňáku, zbývá už jen červen, to je hektický měsíc. Uzavírání známek, spousta výletů a škol v přírodě, mnoho a mnoho byrokratických a jiných činností, o kterých se běžný smrtelník nedozví. Tak nám držte palce, ať to zvládneme dotáhnout do konce co nejlépe. Děkujeme. 😊